

K **RSAN**
2
KOMSULAR

KILIÇ DÖVÜŞÜ DERSİ

Michiel komşu evin çatısında dikilip Sardunya Sokağı'nı seyre daldı. Bütün evlerin birbirine benzediği düzenli bir yerdi burası. Özenle hizalanmış sıra sıra evlerin önlerinde çimenlikler ile çiçek bahçeleri yayılıyordu.

Bütün sokaktaki en acayip ev, şu an üzerinde durduğu evdi. Eski gemilerin parçalarından yapılmış olan bu evin inşasında çok fazla halat, merdiven ve köprü vazifesi gören kalaslar kullanılmıştı. Bu tuhaf yapının çevresine ise bir hendek kazılmıştı. Gözetleme kulesinin üzerinde dalgalanan korsan bayrağı, denizden eserek Sardunya Sokağı'na ulaşan rüzgârın etkisiyle bir o yana bir bu yana dalgalanıp duruyordu.

Bu evin sahibi, aniden bir yerlerden çıkıp ge-

lerек bu düzenli semte yerleşmiş olan Eskitüfek Ailesi'ydi. Aile yeleri gerçek birer korsandı. Michiel sık sık onların evini ziyaret ederdi, çünkü Korsanların oğlu Billy onun en iyi arkadaşıydı.

“Hazır mısın?” diye bağırdı birisi gümbür gümbür bir sesle.

Michiel hemen arkasını dönerek başını tlumba gibi bir aşığı bir yukarı salladı.

Billy'nin babası olan Kaptan Eskitüfek, terasta dikilmiş onu bekliyordu. Elinde, güneşin ışığı altında parıldayan kocaman bir kılıç vardı.

Onun arkasında ise Billy, tahta bir fıçının üzerine oturmuş olanları izliyordu. “Hoppa! Hadi Michiel!” diye bağırdı.

“Ona bir kılıç ver Billy,” dedi Kaptan Eskitüfek.

Billy başıyla onaylayarak elinde tuttuğu kılıcı Michiel'e fırlattı. Kılıç gelip Michiel'in ayaklarının dibine saplandı. Ama ne saplanma; tahtaya çivilenmiş vaziyette sağa sola yaylanıp duruyordu.

“Al şunu ve kendini koru,” dedi Kaptan Eskitüfek.

Michiel korkudan titreyerek kılıcı tahtadan söküp çıkardı ve Kaptan'a baktı. Karşısındaki,

kendisinin en az iki katı büyüklüğünde, devasa bir adamdı.

“Tırsımıyorsun, değil mi?” diye seslendi Billy oturduğu yerden. “Ama galiba dizlerin titriyor!”

“Tabii ki hayır!” diye yanıtladı Michiel. “Hava çok soğuk da ondan...”

Aslında Michiel birazcık değil, acayip tırsımıştı. Ama bu kendi kabahatiydi. Çünkü hiç okula gitmeyen ve babasından her gün kılıç dersleri alan Billy’yi kıskanmıştı. Sırf bu yüzden Kaptan Eskitüfek’ten kendisine de dövüş dersleri vermesini istedi.

Kaptan Eskitüfek bunu kabul etmişti, ama şimdi Michiel durumun beklediğinden biraz daha korkutucu olduğunu görüyordu.

Kaptan’ın elindeki kılıç yakından bakıldığında çok büyük ve keskin görünüyordu. Oysa Billy’e verilen kılıç ondan çok daha küçüktü. Elbette böyle koca bir kılıcı havada tutmak onun boyunu biraz aşırıyordu ama yine de Michiel bu durumu adil bulmadı.

“İyi dinle beni,” dedi Kaptan. “Billy’nin bir arkadaşına daha önce bu dersi vermiştim. Ama ah, talihsiz çocuk... Şimdi tahta bir bacak ve

göz bandı kullanıyor.”

Michiel sapsarı kesilerek kenara çekildi. “Gerçekten mi?”

Billy ve Kaptan Eskitüfek aynı anda kahkaha-ya boğuldular.

“Hem de ne şaka ama,” diye mırıldandı Michiel kendi kendine.

“Şimdi üzerine atlayıp kılıcımı sallayacağım,” dedi Kaptan. “Kaburgalarını hedefleyeceğim.”

“Acıtmayacak mı?” diye sordu Michiel titrek bir sesle. Korkudan her an altına kaçırabilirdi.

“Yalnızca saplandığı zaman,” diye cevap verdi Kaptan, omuzlarını silkerek. Ardından kılıcını sağa sola sallayarak kaslarını ısıtmaya başladı.

Aniden esen sert rüzgâr Michiel’in yüzünü yaladı. Bunun etkisiyle savrularak çatının kenarına sürüklendi. Hemen altta kendi evlerini gördü. Telaşla geriye doğru adımlayıp çatının kenarından mümkün olduğunca uzaklaştı. Yüreği korkudan kudurmuş gibi çarpıyordu. “Neden çatıda dövüşüyoruz?” diye sordu.

“Bu, dersin bir parçası,” diye cevap verdi Kaptan. “Kılıç dövüşü yaparken adımlarına dikkat etmelisin. Dövüşürken muz kabuğuna ya da

kesik bir burna bastığı için kayıp öbür dünyayı boylayan o kadar çok korsan tanıyorum ki.”

“Peki, ya ben de aşağıya düşersem?..” diye sordu Michiel. Geçen her saniye bu ders konusundaki isteği biraz daha azalıyordu.

“O zaman bir sonraki dersin vakti gelmiş demektir,” diye yanıtladı Kaptan Eskitüfek. Çatının kenarına giderek aşağıdaki suyla dolu hendeği işaret etti. Hendeğin içinde gri yüzgeç ağır ağır dolanıyordu.

“Köpek balıklarının evcilleştirme dersi yani.”

Kaptan tekrar yerine dönerek elindeki kılıcı ileriye doğru yöneltti. “Şimdi...”

“Fırla Michiel!” diye bağırdı Billy. “Şu yaşlı denizaygırına gününü göster!”

Michiel titreyen elleriyle kılıcını havaya kaldırdı. Elindeki bu şey, bir çocuk kılıcı olmasına rağmen yine de ağırdı.

“Yaşlı denizaygırını, ha?” diye kükredi Kaptan. “Ben ha? Size yaşlanmadığımı göstereceğim şimdi!”

Michiel, korkudan iki kat açılmış gözlerle Kaptan Eskitüfek’in kılıcını gelişigüzel sallamasını izledi. Kılıç havada öyle seri